

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **P. C.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
w dniu 11 kwietnia 2024 r.,
kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu
z dnia 11 października 2023 r., sygn. akt IX Ka 264/23
utrzymującego częściowo w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu
z dnia 19 stycznia 2023 r., sygn. akt VIII K 723/21,
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.
oraz art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- 1. kasację pozostawić bez rozpoznania, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego;**
- 2. zasądza od skazanego na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. C. 720 (siedemset dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie IX Ka 264/23 utrzymano w mocy wyrok sądu pierwszej instancji w zakresie przypisania oskarżonemu przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które to przestępstwo wymierzono oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności, przy czym jej wykonanie warunkowo zawieszono na okres trzech lat tytułem próby (pkt 2 i 3 wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 19 stycznia 2023 r., VIII K 723/21). Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego. Zarzucając wyrokowi rażącą obrazę prawa procesowego:

„1. art. 439 § 1 pkt 2 kpk polegający na błędnym obsadzeniu składu sędziowskiego poprzez wyeliminowanie ze składu sędziowskiego wylosowanych w prawidłowy sposób Pani Sędzi Sądu Okręgowego J. K. i Pani Sędzi Sądu Okręgowego M. G., a w ich miejsce wyznaczenie zarządzeniem Pana Sędziego Sądu Okręgowego J.S. i Panią Sędzię Sądu Okręgowego A.N., tj. wymianę zarządzeniem 2/3 składu przy jednoczesnym braku przesłanek do dokonania jakiejkolwiek zmiany, które to uchybienie stanowi bezwzględną przesłankę odwoławczą;

2. art. 29 kpk w zw. z art. 47b § 1 Ustawy Prawo o Ustroju Sądów Powszechnych polegającym na tym, że w aktach sprawy brak jest dowodów na to, że SSO M. G. i SSO J.K. nie mogły rozpoznawać sprawy z uwagi na długotrwałą przeszkodę, w szczególności w sytuacji, że sprawa wpłynęła z apelacją do Sądu Okręgowego w Toruniu w dniu 17 kwietnia 2023r., w dniach 10.08.2023r. i 29.08.2023 Przewodnicząca Wydziału wydała zarządzenie o zmianach w składzie orzekającym, a wyrok zapadł dopiero w dniu 11 października 2023r.;

3. art. 6 kpk w zw. z § 70 ust. 2 Regulaminu Urzędowania Sądów Powszechnych poprzez rozpoznanie sprawy w dniu 31 sierpnia 2023 r. tj. w terminie uniemożliwiającym Sędziemu Sądu Okręgowego J. S. należytego przygotowania się do rozprawy z uwagi na wyznaczenie go w dniu 29 sierpnia 2023 r. do rozpoznania sprawy, co skutkowało naruszeniem praw do obrony oskarżonego i jego prawa do rzetelnego rozpoznania sprawy;

4. art. 170 § 1 pkt 2 kpk poprzez oddalenie wniosków dowodowych dotyczących przeprowadzenia dowodu z dokumentów, w sytuacji gdy, ich

przeprowadzenie miało znaczenie nie tylko dla oceny wiarygodności zeznań świadków, ale również powinno mieć przełożenie na wymiar kary;

5. *art. 411 kpk poprzez niedokonanie zmiany w opisie czynu poprzez dokładne opisanie na czym przestępne zachowanie miało polegać.”*

Wniósł o uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego nie jest dopuszczalna. Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść oskarżonego można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w sytuacji skazania na inną karę niż kara bezwzględnej pozbawienia wolności, dla możliwości wniesienia kasacji przez stronę konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). W tym postępowaniu wobec skazanego orzeczono karę pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono, a zatem kasacja dla swojej dopuszczalności musiała zostać rzeczywiście oparta na zarzucie z art. 439 § 1 k.p.k. Wprawdzie w kasacji taki zarzut został wskazany, tj. naruszenie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zarzut w pkt 1) ale przywołanie tej podstawy kasacji do kwestii zastąpienia dwóch członków składu (tj. sędziów J. Kujaczyńskiej-Gajdamowicz oraz M. Gutkowskiej), który został pierwotnie wylosowany do orzekania w tej sprawie w sądzie odwoławczym, innymi sędziami na podstawie art. 47b § 1 u.s.p. (zarzut w pkt 1 i 2) nie mieści się w podstawie wskazanej w art. 439 § 1 k.p.k. (por. np. wyrok SN z dnia 17 maja 2012 r., V KK 322/11; uchwała SN z dnia 17 listopada 2005 r., I KZP 43/05; postanowienia SN z dni: 17 lipca 2019 r., V KK 296/19; 13 listopada 2019 r., III KO 61/19). Tymczasem uchybienie opisane w kasacji musi w sposób rzeczywisty (a nie formalny) mieścić się w formule tych uchybień, które określone są w przepisie art. 439 k.p.k. (postanowienie SN z dnia 10 grudnia 2014 r., IV KK 215/14, OSNKW 2015, nr 5 poz. 43). Badając tę kwestię w toku kontroli konieczne jest stwierdzenie, że treść postawionego zarzutu rzeczywiście odpowiada podniesionemu naruszeniu prawa (postanowienia SN: z dnia 6 grudnia 2002 r., IV KK 376/02, OSNKW 2003,

nr 2, poz. 18; z dnia 11 grudnia 2013 r., IV KK 402/13, OSNKW 2014, nr 5, poz. 39; z dnia 1 czerwca 2016 r., IV KK 182/16, LEX nr 2142488). Wobec powyższego, skoro kasacja została oparta na uchybieniu, które nie mieści się – ze swojej istoty – w przepisie art. 439 § 1 k.p.k., to kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego jest niedopuszczalna, a wobec jej przyjęcia, konieczne było obecnie pozostawienie jej bez rozpoznania. Sąd Najwyższy obciążył skazanego kosztami postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od obowiązku ich uiszczenia, a wobec stanowiska na piśmie pełnomocnika oskarżycielki (trafnego co do niedopuszczalności kasacji) oraz wniosku o zasądzenie kosztów, celowe było obciążenie skazanego kosztami pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji

[J.J.]

[ms]